Published and distributed under permit (No. 791), authorized by the Act of October 6, 1917, on file at the Post Office of Jersey City, New Jersey. — By order of the President, A. S. BURLESON, Postmaster General.

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ДНЕВНИК — UKRAINIAN DAILY

УРЯДОВИЙ ОРГАН ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ.

OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.

ТРИ ЦЕНТИ. РІК XXIX. ЧИСЛО 209. ДЖЕРЗИ СИТІ, Н. ДЖ., ЧЕТВЕР, 8-го ВЕРЕСНЯ 1921. VOL. XXIX. No. 209. JERSEY CITY, N. J., THURSDAY, SEPTEMBER 8, 1921. THREE CENTS

СКЛАДАЙТЕ ПОЗИЧКУ НАЦІОНАЛЬНОЇ ОБОРОНИ ДЛЯ ЗДОБУТТЯ І ЗАКРІПЛЕННЯ НЕЗАЛЕЖНОСТИ ГАЛИЦЬКОЇ ДЕРЖАВИ

ВИЦОФУЮТЬ ЧАСТЬ ВІЙСК З ВЕСТ ВЕРДЖІНІЇ

ВАШІНГТОН, 6. вересня. — Департамент війни видав приказ, щоби вицофати із Західної Верджінії частину війск, висланих туди на домагання стейтового губернатора.

Вицофано в той спосіб відділ летничий, відділ газового войовання і один полк інфантерії.

ВІЙСКОВА КОМАНДА ДОНОСИТЬ, ЩО В СТРАЙКОВІМ ОКРУЗІ СПОКІЙНО.

Генерал-бригадир Бендголц, що стоїть на чолі федеральних війск, висланих в страйковий округ, відбув інспекційну подорож по цілій околиці, задержуючися і вислухуючи рапорти від всіх командантів відділів. Всі доносили йому, що всюди панує лад і спокій. Нігде нема навіть сліду непорядків. Всі майнери розійшлися домів, а вістки про стрілянину, що мала мати місце учора, неправдиві.

На основі своєї подорожи по околиці він зложив рапорт міністерству війни, а се, опираючися на сей рапорт, видало приказ, відкликуючий частину війска з Вест Верджінії.

Рівночасно міністерство війни заявило, що воно не думає держати довго війска в страйковім окрузі, але вдошле й решту війска до таборів. Як довго однак будеться держати війска, не сказано.

ВІЙСКОВА ІНТЕРВЕНЦІЯ БЕЗУСПІШНА.

ВІЛІЄМСОН, Вест Верджінія, 6. вересня. — Хоч з хвилею, як демонструючі майнери розійшлися домів, покінчилося покищо напруження в страйковім окрузі, мимо сього ніхто з місцевих людий не ворожить довгого мира в углевім дистрикті Західної Верджінії.

Навіть командант стейтових війск мав заявити, що стейтові власти сподіються мира лише на короткий час, і сподіються нового вибуху десь в зимі. Через те стейтові власти всіми силами стараються задержати федеральні війска в окрузі як найдовше.

ЗБИРАЮТЬ ЖЕРТВИ БИТВ.

Вчора привезено до Віліємсон тіла двох майнерів, убитих підчас битви зі стейтовими полісменами і приватними детективами.

Тіла найдено на лінії межи повітами Бун і Логен, на котрій велася довша боротьба. Убитих розпізнано як Дюея Брайента з Лінчберг, Верджінія, і Кінера Віліємсона з Генріета, Кентакі. Оба були майнерами.

ДРУГИЙ СТРАЙКОВИЙ ПРОЦЕС В МІНГО.

Нині почався у Віліємсон другий процес за страйкові заворушення в маю минувшого року. На лаві обжалованих засідає ряд людий, обжалованих за участь в битві в Матеван, в котрій згинуло кілька приватних детективів Больдвина-Фелтса.

Судовий будинок стереже велика сила стейтового війска і поліції.

ЧУТКИ ПРО ДЕМОНСТРАЦІЇ СЕРЕД МАЙНЕРІВ В ИЛИНОЇС.

ГАРИСБУРҐ, Илинойс, 6. вересня. — Розійшлася ту чутка, що майнери зібрані в числі чотирох тисяч для святковання „дня праці", постановили наслідувати західно-верджінських майнерів і піти великим демонстраційним походом, щоби показати свою симпатію страйкуючим вуглевим майнерам в Росіклер, котрі страйкують ще від падолиста минувшого року.

Чутки однак показалися неправдиві. Шерифові заступники розїхалися по цілій околиці на огляднини, і доносять, що всюди панує спокій.

ДЕМОКРАТИ КРИТИКУЮТЬ КОНФЕРЕНЦІЮ В СПРАВІ РОЗБРОЄННЯ.

ВАШІНГТОН, 6. вересня. — Демократичний національний комітет видав заяву, в котрій критикує остро скликану президентом Гардінгом конференцію для розброєння.

Заява робить чотири головні закиди.

Конференцію скликано неохочо під напором публичної опінії, яку витворили сенатор Бора і його демократичні і поступові републиканські товариші.

Місто предложити конференції просте питанне щодо розброєння, до нього долучено справи Тихого Океану і Далекого Сходу, яких не можна розбирати на явній конференції, бо вони надаються до довгих дебат на тайних нарадах. Через включення таких справ до нарад самі наради будуть продовжуватися безпотрібно і можуть легко покінчитися фіяском (невдачою).

Президент Гардінг показав своєю діяльностію і як сенатор і як президент Злучених Держав, що він відноситься з неохотою до справи розброєння і світового мира.

Кромі сього, минувшина сенатора Лоджа, котрого президент Гардінг мав іменувати головним представником Злучених Держав на сю конференцію, є така, що не улягає найменчому сумнівови, що він руководиться найскрайнішим шовінізмом, передовсім супроти Англії і Япану, двох головних учасників конференції для розброєння, котрі до того найбільше заінтересовані в справах, що будуть предметом нарад конференції.

НОВІ ЧЕКИ.

ВИЛКСБЕРІ, ПА., 3. вересня. — Прошу помістити у „Свободі" отсю мою нотатку:

Подаю до загального відома, що пан Микита Трач зміняв у мене чек на $25.00, підписаний паном Альвином Валою, з 49 Іст 7-мої улиці в Ню Йорку. Пан Трач присягався, що вони оба мають $5,000.00 в Продюс Ексчендж Бенк в Ню Йорку і фабрику з карпетами (може з Карпатами?), отже на його запевнення я йому зміняв сей чек. А одначе, як потім показалось, на їх екавнті не було жадного покриття, отже чек був без вартости і я мусів його покрити з власної кишені.

Хто би знав о тих двох панах, або вони самі, нехай подадуть мені ласкаво їх адресу.

Я остерігаю отсею дорогою всіх Українців в Пенсилвенії і в других стейтах перед такими панами, що їдуть з Ню Йорку „на село людий дурити".

Володимир Крайківський,
менаджер славянського відділу в Слевоник Дипазит Бенк, Вилксбері, Па.

„ПОЛЬЩА ЗАГРОЖУЄ МИРОВИ ЕВРОПИ".

Під таким заголовком „Манчестер Гардіан" виступає остро против польсько-румунського договору і твердить, що сей договір має на меті вдержання Бесарабії (іпіви. Буковини — Ред). при Румунії і східних земель (або т. зв. кресів") при Польщі. „Скорше, чи пізніще — пише „М. Г." східні границі Польщі підпадуть ревізії. Аліянс з Румунією тільки в очах дипльоматів Польщі може тому перешкодити. Цей аліянс противно робить робить цю ревізію ще більше наглячою, бо викаже, яка небезпека грозить мирови у Східній Европі". („Курер Львовскі" ч. 180).

БРАТ УБИВ БРАТА.

В Підбірцях коло Львова жили два братя Григорій і Іван Клосовські яким покійний батько записав по половині маєтку. В середу того тижня почав Григорій жати просо, а Іван став домагатися своєї части зі збору. Виникла з того сварка але тим разом залагодила їх ще жінка Івана. Та вечером о 8. год. коли Григорій вийшов з хати, напав на него Іван зі сокирою і трома ударама розчепив йому голову, а потім ще добив ножем. Убийник сховався десь — а жандармерія навіть не старається його найти.

ЖИТТЯ НА МАРСІ.

Недавно подав в англійському астрономічному товаристві цікавий виклад про можливість життя на Марсі й місяці професор Пікерінг, що займався цим питанням кілька місяців на Ямайці. Після його нагі пасма на Марсі, які видно через вельнорет, це ніщо иньше, як ростинна полоса. В літі топиться на Марсі північна ледова пасмуга, а маси утвореної пари перелітають до полудневого бігуна, де перемінюються в дощ. По дорозі до цего бігуна пара по части скроплюється в дощ, що скріпляє ростінню. Так званий канал на марсі це великі яруги, що поросли лісами.

„ФАЙНІ ПОЛІЦАЇ".

Сими днями відбулася у Львові розправа проти „керовника" слідчої поліції в Раві руській Петра Маліка та його заступника агента Кавалерського. Показалося, що вони брали від людий хабарі за сконфісковані річи, знюхалися з якимсь фірманом Фляйшером і разом з ним робили інтереси. Фляйшер нюхав, де хто що має таке, що можнаби сконфіскувати, спроваджував туди тих обох сторожів безпеченства і вони річи ніби то конфіскували і робили гостру міну; але Фляйшер, який все ніби не хотячи там являвся, починав пошкодованому шептати, що то не такі злі пани, та що я „як сей до то сен зробі". Чоловік тоді рад не рад витяг кілька тисячок, та окуплював свій товар, а „кавалери" ділилися. Так надули вони богато равських жидів головно за тютюн і горівку; що вони конфіскували а потім віддавали за викуп. Гарних то і патріотичних урядників мають наші сусіди. Чесних поліцаїв і Фляйшера засудили на 2 до літ вязниці.

„ГАЛЛЄРЧИК" В РУХУ.

Доносять нам, що між Стриєм а Лавочним переїзджає дві-три на день панцирка „Галлєрчик", з наїженими скорострілами і крісами. То бачите для постраху, щоби бідний, голодний хлоп з Тухлі або Славська не зробив „повстання". Йому про те і не снилося; але з панцирки мають користь жиди, бо комендантом її є офіцир-жид, який возить на панцирці жидівки на свіжий „люфт".

ЦЛОВІ СТАЦІЇ НА БОЛЬШЕВИЦЬКО-ПОЛЬСЬКІМ КОРДОНІ.

Більшевики утворили на південно-західній частині польського кордону цілий ряд цлових стацій, а іменно в Житомирі, Бердичеві, Винниці, Проскурові і Волочиськах. Крім тих була ще така стація в Кривині. Тому однак, що зелізнична стація із браку відповідних складів і місця на бюра не була вповні пригідна для цлової стації, управа правобережних зелізниць рішила перенести цлову стацію з Кривіна до Шепетівки.

ЖІНКА БЕЗ ЖОЛУДКА.

На зборах медичної академії в Парижі, професор Панчет представив випадок, що одна жінка живе від 3 років без жолудка і почуває себе дуже гарно. Жінка ця була недужа на розширення жолудка. Жолудок її витяг то при операції зовсім, так що пожива дістається прямо до кишок. Жінка є цілком здоровою і відзискала первісну вагу.

ГАСИЛИ ПИВОМ ПОЖЕЖУ.

В англійському місточку Векон Боттом вибухла в гостинниці пожежа, а що близько не було колодязя і небезпека огня зростала, гості викотили бочки з пивом і дорогим гектаром погасили пожежу. Тому що обійшлося без катастрофи, гостинний господар не пожалував ще одної великої бочки для гостей, щоби погасили ще й свою внутрішну жагу пивом.

З ЖИТТЯ КООПЕРАЦІЇ НА ВЕЛИКІЙ УКРАЇНІ.

На 7. серпня скликано до Києва збори уповновлажнених губернського кооперативного Союза. Збори уповноважених складаються з представників місцевих кооперативів, котрі вибирають по одному делегатови на 10 тися мешканців.

Збори Всеукраїнської кооперативної Спілки (Вукоспілки) скликано на 15. серпня. На зборі Вукоспілки делегують губерніяльні союзи по одному уповаженому на сто тисяч мешканців. Оголошення про всі ці зїзди підписали від імени „Вукоспілки": Кутузов і Кудря.

СИЛА ТЕМНОТИ.

Про небуденний факт темноти доносять з Мукачева: Забобонні селяне з Клачанова на раду ворожбита з Білки, щоби вратувати свою худобу перед недугою — викопали недавно похоронену дитину, що „мала дві душі", втяли її голову і обернули в гробі. Худоба очевидно хорувала далі, бо проймаючий грозою вчинок темних селян не міг мати ніякого лікарського впливу на недугу.

КОНТРАБАНДА НА БОЛЬШЕВИЦЬКО-ПОЛЬСЬКІМ КОРДОНІ.

В київський окружний відділ народного комісаріяту для заграничної торговлі приходять зі всіх прикордонних цлових пунктів донесення про поширення контрабанди. Для улекшення боротьби з тою контрабандою київський відділ звернувся до народного комісаріяту в Москві з пропозицією, щоби всі ввезені товари при оплачуванню цла остемпльовувалися. („Комуніст").

ТАКИЙ САМ ПОРУЧНИК.

Перед війсковим судом у Львові провадилися розправа проти польського поручника Габаловского. Він обжалуваний, що будучи Габаловского. Він обжалуваний, що будучи комендантом Вишнівчика увільняв інтернованих, які підплатили йому, а потім здезертирував до Чехословаччини. Його засудили за хабарництво на 4 і пів року вязниці.

ЗАКРИТТЯ УКРАЇНСЬКОГО ГОРОЖАНСЬКОГО КОМІТЕТУ В КАЛУШІ.

Після Коломиї і Стрия прийшла черга на Калуш. Тамошне староство в понеділок дня 8. ц. м. закрило У. Г. К. в Калуші і не дозволило йому продовжувати своєї діяльности, покликуючися на те, що Східна Галичина находиться у „виїмковому стані". Справді!..

МІЖНАРОДНЕ ВІНЧАННЄ.

Не зовсім звичайне вінчанне відбулось сими днями в данськім місточку Гадерслевені. Наречена була данка лютеранської віри, наречений — татарин з Сибіру магометанської віри. Свідками при вінчанню були французький учитель мов і латинський робітник. Наче для того, щоб доповнити міжнародність вінчання, і панотець був голяндського походження. Благословенство дістала й молоду охрещено в католицьку віру.

ПЕРЕД ВИРІШЕННЄМ ПРО САМОУПРАВУ ІРЛЯНДІЇ

ДЕ ВАЛЕРА КАЖЕ, ЩО УЛЬТИМАТ ВЕЛИКОЇ БРИТАНІЇ БУВ БИ ВИЗОВОМ ІРЛЯНДІЇ ДО ДАЛЬШОЇ ВІЙНИ.

ДАБЛИН, столиця Ірляндії, 6. вересня. — В передодень зібрання британійського міністерського кабінету для вирішення про самоуправу Ірляндії, вождь провідник ірляндських самостійників, Емон де Валера, свою заяву до преси, про теперішнє політичне положення в Ірляндії.

В тій заяві він пише так:

„Пора вже раз скінчити з камуфляжем (піддурюванием) і лицеміpством. Як Англія хоче видати Ірляндії ультимат, то нехай се буде ультимат. Як Англія хоче силою наложити на Ірляндію своє предложенне, то се не означало би мира але війну.

„Англія не має найменьшої слушної основи ставити хотяйби тільки домагання до Ірляндії, і вона не важилася би ставити таке домаганнє державі, яка була би бодай в приближенню така сильна як вона. Але вона ставить домагання малій Ірляндії, бо вважає, що вона доволі сильна, аби нас примусити приняти се домаганнє, а ми надто слабі, аби могли оборонитись перед нею.

„Поправді причина непорозуміня в переговорах є та, що Англія дає нам маргарину, на якій прибила наліпку, що то масло; а ми, знаючи, що є масло а що маргарина, не хочемо приняти маргарини за масло, хотяй зверхня наліпка і каже, що то масло. Як би не була маргарина, то не треба би для неї стільки галасу й адвертайзменту. Дайте нам масло, то ми його приймемо за масло, а за маргарину спасибіг.

„Правда, Англія не має присилувати до мира, але для такого мира ніхто не буде мати пошанівку. А вже певно ніхто з Ірляндців не вважати-меться звязаним таким силуваним миром.

„Ірляндія і Велика Британія є сусідами. Природні сили взаїмних інтересів і спільні цілі були би звели оба народи до купи вже давно яко дійсних приятелів у добровільній співпраці, якби не пануючі і не державні мужі, котрі ставили все сьому перепони.

НАДЗВИЧАЙНЕ ЗІБРАННЄ БРИТІЙСЬКОГО КАБІНЕТУ У СПРАВІ САМОУПРАВИ ІРЛЯНДІЇ.

ЛОНДОН, 6. вересня. — Член британійського міністерського кабінету, крім лорда Корзона, котрий нездужає, виїхали до Іввернес, в Шотляндії, де на сю середу (7. с. м.) назначене зібранне кабінету в справі полагоди айриського питання, згляднo у справі вирішення про самоуправу Ірляндії. Деякі міністри їхали по 700 миль на се надзвичайне зібранне.

Кромі міністрів на зібранне кабінету прибули також лорд Фиц-Елен, віцекороль Ірляндії і генерал сер Невіл Мекреді, командант королівських війскових сил в Ірляндії.

Король Юрій V. перебуває тепер також в Шотляндії, в Мой Гол, поблизу Іввернес, так, що премієр Ллойд Джордж може з ним зноситись у справі вирішення айриського питання.

ІЗ ЗБОРУ ЛІГИ НАРОДІВ.

ЖЕНЕВА, Швайцарія, 6. вересня. — Сьогодня Збір Лігі Народів вибрав президентів 6 головних комісій Збору. Вибрані: Шіяльоя, Італієнець; Ионеску, Румун; Брантінг, Швед; Едвардс, Чілієць; Догерті, Канадієць; Темено, Еспанець.

Кромі того вибрано заступників президента Збору Лігі Народів. Вибрані: Балфор, Англієць; Буржуа, Француз; Да Кунга, Бразилієць; Ішії, Японець; Гіманс, Бельгієць; Бенеш, Чех.

ФРАНЦІЯ НЕВДОВОЛЕНА З АМЕРИКАНСЬКОГО ОКРЕМОГО МИРА З НІМЕЧЧИНОЮ.

ПАРИЖ, 6. вересня. — У Франції вже зачинаються підносити заміти про окремий мир Америки з Німеччиною, який недавно підписано в Берліні.

В замітах говориться, що Америка в мировому договорі не згадала, що Альзація і Льотарингія тепер є складовими частями Франції, та що загалом пропущено там богато важних справ для аліянтів, що може дати Німеччині отвертий вихід до виминання зобовязань, які на неї наложив версайський мировий договір.

ЩЕ ОДИН ІНТЕРНАЦІОНАЛ.

СИМ РАЗОМ ВЖЕ ЧЕТВЕРТИЙ.

ЛЮЦЕРН, Швайцарія, 6. вересня. — Нині тут закінчились наради конгресу представників соціялістів з 12 країв, котрі утворили 4-тий інтернаціонал.

Се є „інтернаціонал робітничої кляси", або 4-тий інтернаціонал, який відкинув другий, умірковавний соціялістичний інтернаціонал, і третій, московський комуністичний інтернаціонал Леніна. Швайцарський соціяліст, Роберт Грімм, назвав „третій інтернаціонал" трупом.

На конгресі повідомлено, що зібрано 25.000 золотих франків (швайцарських) на поміч голодуючим в Росії, але заявлено делегатів, що гроші не дістануться в руки большевиків, тільки підуть на поживу для голодних жінок і дітий.

"SVOBODA" (LIBERTY)
FOUNDED 1893.
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays, at 83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.

Edited by Editorial Committee.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911, under the Act of March 3, 1879.
Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

SUBSCRIPTION RATES:		ПЕРЕДПЛАТА.	
Three cents the copy.		Поодиноке число три центи.	
One year	$ 7.00	На рік	$ 7.00
Six months	$ 3.75	На пів року	$ 3.75
Three months	$ 2.00	На три місяці	$ 2.00
Foreign and Jersey City Rates.		В Джерзи Сіті і заграницею.	
One year	$10.00	На рік	$10.00
Six months	$ 5.00	На пів року	$ 5.00
Three months	$ 2.75	На три місяці	$ 2.75

За кожду зміну адреси платиться 10 центів.
Телефон „Свободи": 498 Montgomery. Тел. У. Н. Союза: 1838 Montgomery.
За оголошення редакція не відповідає.
З Канади належить висилати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.
Адреса: "SVOBODA", 83 GRAND STREET, JERSEY CITY, N. J.

ПРОТЕСТИ ДО ЛІҐИ НАРОДІВ.

З уваги, що сесія Збору Ліґи Народів має скінчитися ще сього місяця, ті українські орґанізації в Злучених Державах і в Канаді, котрі мали намір вислати протести проти продовжування польської окупації Східної Галичини, добре зроблять, коли вишлють такі протести, хотяйби лиш дуже короткі, але зараз телеґрафічною дорогою.

Протести писменні можуть прийти вже запізно для спонукання постанов Збору Ліґи Народів у справі Східної Галичини, але телеґрафічні, вислані сього тижня, можуть наспіти ще в саму пору.

Телеґрами можна адресувати так:

Dr. VAN KARNEBEEK, President Assembly League of Nations,
Geneve, Switzerland.

ДЕМОНСТРАЦІЯ МАЙНЕРІВ ЗАХІДНОЇ ВЕРДЖІНІЇ.

Президент Американської Федерації Праці в своїй публичній заяві звернув увагу на те, що про причину і підклад майнерської демонстрації у Вест Верджінії ходять ріжні фальшиві чутки, а прихильні властителям майн ґазети занедбали свій обовязок супроти публики і не старалися навіть дійти правди.

З донесень ґазетярів сих ґазет можнаби набрати вражіння, що майнери Західної Верджінії се великі банди волоцюгів, котрих лучить лише одно, а то ненависть до властителів копалень і котрі зайшли в страйковий округ поповняти злочини. Щоби покласти конець дальшому ширенню неправдивих вісток про західно-верджінських майнерів, Ґомперс подає кілька фактів про боротьбу у Вест Верджінії, які він називає основними фактами цілої справи.

Наперед, треба знати, що вуглеві копалні Західної Верджінії становлять послідне прибіжище для самодержних копалняних маґнатів. В тих копалнях панує жадоба наживи, необмежена, не повздержувана законами, не оглядаючася на ніякі людяні чи законні згляди. Великі властителі копалень вугля, котрі посідають великі простори землі, а ніколи у вуглевім окрузі не живуть, домагаються лише одного, а то зисків і зисків.

Для охорони сеї жадоби приватної наживи властителі копалень удержують велику приватну армію душегубів, якій рівної нема в ніоднім стейті північно-американського союза. Платять її властителі копалень, а ся армія очивидно стараеться оправдати свое існованне в той спосіб, що провокуе для себе ріжні клопоти. Детективське бюро Болдвина-Фелтса рекрутуе для себе сю армію, а властителі копалень платять за її удержанне. Так звані помічники детективів, також плачені властителями копалень, становлять другу філію сеї приватної армії заводових убийників, що стоїть на службі властителів копалень.

Треваючий тепер страйк у Вест Верджінії являеться криком протесту майнерів проти сих умов. Безпосередною причиною страйку являеться відмова властителів копалень в Західній Верджінії слухати рішення Федеральної Вуглевої Комісії. Колиж тепер федеральні власти боронять властителів копалень, то тим самим вони боронять тих, що виступили проти власти федерального уряду і знехтували його зарядження. Піддержуючи властителів копалень, американський уряд піддержуе тих, що його власть підривають.

Стейтовий уряд не вдержав напору обовязків на себе і мусів просити федеральні власти о допомогу не тому, що майнери запротестували проти безправства, але тому що сей стейтовий уряд не задержав властителів копалень від безправних кроків, бо не розбив приватних армій заводових убийників, нанятих приватними компаніями.

Отсе є ті чотири факти, які американська публика повинна знати на думку Ґомперса, а котрих вона не знае через вплив властителів копалень вугля на американську пресу. Що сі факти правдиві, се кождий може переконатися з урядового переслухання перед сенатом Злучених Держав.

Положення у вуглевім окрузі Західної Верджінії не можна направити через зломанне майнерів. Зломити майнерів, а не направити умов, що викликали протест зі сторони майнерів, значить питанне не розвязати, але його заострити і відложити його розвязку на будучність. Як американський уряд сього не зробить, тоді він буде поносити вину за соромне продовженне злочинів і нечуваної брутальности.

ВОЛИНЬ, ХОЛМЩИНА І ПІДЛЯШЕ МУСЯТЬ БУТИ ВИЗВОЛЕНІ ЗПІД ПОЛЬЩІ!

(Від власного кореспондента).

Побіч української Галичини під польським ярмом загибають західні землі Великої України: Волинь, Холмщина і Підляше.

Сі землі Польща загарбала, користаючи з лихоліття, в якім знаходиться Україна від 1918 року. Обіцюючи Головному Отаманови Петлюрі поміч проти Совітської Росії, Польща зажадала, щоби Петлюра за ту поміч відступив їй в імени українського народу ті землі. І уряд Петлюри се зробив: найперше в варшавській заяві з 2. грудня 1919, а потім у варшавськім договорі з 22. цвітня 1920.

Потім, у мировім договорі між Польщею і Совітською Росією та Радянською Україною, заключенім у Ризі, **ті самі українські землі відступила Польщі Совітська Росія й Радянська Україна.**

Положенне сих українських земель під польським ярмом **ще далеко страшнійше** як положенне української Галичини.

Польща знає, що українська Галичина знаходиться тільки під польською окупацією, що нема ніякого міжнародньоправного акту, який давав би Польщі якісь права на українську Галичину, та що держави антанти мають право і силу кождої хвилі усунути з української Галичини польську окупацію. Хоч як Польща нищить українське населенне Галичини, а одначе мусить числитися з тим, що до Галичини вона не має ніякого права.

Тай галицькі Українці, хоч яку страшну неволю терплять, все таки мають надію, що ся неволя скінчиться, що держави антанти усунуть польську окупацію з Галичини і привернуть краєви свободу і незалежність.

При тім українська Галичина має своє заступництво перед державами антанти й цілим світом: **українське правительство Галичини,** яке працює для визволення рідного краю з польського ярма.

Всего того не має нещасне українське населенне Волині, Холмщини і Підляша.

Оба правительства, які тепер виступають від імени України: правительство Української Народньої Републики (Петлюри) і правительство Радянської України в договорах з Польщею згодились на те, щоби ті українські землі забрала Польща.

Польща, покликуючися на ті договори, заявляє, що ті землі правно належать до Польщі, що вони є польські і що Польща може в них робити, що сама захоче.

В обороні сих українських земель ніхто не виступає. Ті правительства, які в імени України віддали сі землі Польщі, не роблять сього.

Зрештою правительство Петлюри само живе на ласці в Польщі, — то чи може воно виступати проти польських катів українського народу?

Правда, „Українська Трибуна", яка виходить у Варшаві як орган тих українських кругів, що підпирали політику Петлюри, пише про ті страшні муки, які терпить українське населенне. Але яку раду вона може дати? Не може-ж вона домагатися визволення тих земель зпід Польщі, коли правительство Петлюри само відступило їх Польщі! В почутю безсильности вона тільки радить Полякам, щоби старалися приєднати українське населення до Польщі, бо инакше втратять ті землі.

А правительство Радянської України? Воно є залежне від московського правительства Совітської Росії. А Москалів не болить, коли Польща переслідує Українців. Їм ще ліпше, бо тоді Українці будуть шукати ратунку від Польщі в Москві!

Так Польща, вважаючи Волинь, Холмщину і Підляше своєю правною власністю, всіми способами винищує там нещасне українське населенне. Забороняє українську мову, церкви перемінює на костели, роздає державні, церковні і поміщицькі землі між польських жовнірів, не дозволяє українських товариств, орґанізацій, преси, а на кождий прояв українського життя має карні експедиції, які кулями, буками, нагайками й рабунками вщіплюють в українське населенне любов до Польщі, і вязниці.

Про се страшне положенне Волини, Холмщини і Підляша під польським ярмом я вже писав в окремих статтях. Та можна би писати про се цілі книги і ніколи не написав би всего, бо кождий день приносить нові польські безправства.

Про всі сі безправства навіть світ мало знає, бо коли про польські безправства в Галичині доносить світови українське правительство Галичини в численних нотах до держав антанти й окремих публікаціях, **то нема української орґанізації,** яка заступала би Волинь, Холмщину і Підляше і виступала би в їх обороні проти польських гнобителів.

Так далі не повинно бути! Польща не сміє безкарно знущатися над українським населеннєм Волині, Холмщини й Підляша! Сі українські землі не сміють остати під польським ярмом! Вони мусять бути визволені зпід Польщі!

В Европі, на політичній еміґрації живе богато українських діячів з Великої України, які не годяться з тим, що правительство Української Народньої Републики (Петлюри) і правительство Радянської України віддали сі українські землі Польщі. Знайдуться вони і в Америці. Нехай вони заложать **орґанізацію для визволення Волині, Холмщини і Підляша зпід Польщі,** нехай ся орґанізація зверне увагу світа на ті страшні злочини, які витворяє на сих українських землях Польща та нехай домагається визволення сих українських земель зпід Польщі.

Рижський мировий договір не є останнім словом про державні відносини в Східній Европі. Тих українських (а також білоруських і литовських) земель, які Польща загарбала на основі того договору, вона певне не вдержить і мусітиме випустити добичу з своїх грабіжницьких рук.

Треба, щоб українська орґанізація для визволення Волині, Холмщини і Підляша постійно нагадувала світови про те, що сі українські землі Польща насильством загарбала, та щоби нещасне українське населенне сих земель мало свого оборонця.

Поки така орґанізація повстане, — ті українські орґанізації, які виступають в обороні Галичини, повинні звертати увагу світа також на ті злочини, яких допускається Польща на Волині, Холмщині і Підляшу.

З окрема українське правительство Галичини повинно також звернути увагу на сю справу.

Не можемо допустити до того, щоби Польща безкарно нищила український нарід Волині, Холмщини і Підляша та розширялася на тих землях.

Світ мусить знати, що не тільки Галичина, але також Волинь, Холмщина і Підляше загибають у польській неволі і змагають до визволення.

Гайдельберґ, 5. серпня 1921.

Д-р Михайло Лозинський.

ВИБОРИ ДО РАД.

(Кореспонденція з Галичини.)

Здається, ніхто ліпше большевиків не використовує житейської поради одного українського прислівя: „Де не можем вовчим зубом, там бери лисячим хвостом". Вовчий зуб ріжних чрезвичайок, особих і инших терористичних відділів рибеть своє, а щоб перед світом скрити того вовчого зуба, прикривається його пушистим лисячим хвостом ріжних комуністичних махінацій, між якими чи не на першому місці стоять „вільні вибори" селян та робітників до орґанів большевицької влади, а саме рад. Вибори ці це цинічне глузуваннє з усяких вимог розуму і вселюдської справедливости, бо годі назвати виборами призначування згори комунсітичних кандидатів, введених туди проти волі загалу, стероризованого большевицьким насильством. Тому вибори ці чудесно нагадують траґікомедію в театрі, акторами якої є самі комуністи, німими глядачами виборці. Свідком декількох таких траґікомедій на селі був я в часі свого перебування на Лівобережу.

Вже деякий час наперед преса (комуністична, бо иншої зараз на Вкраїні не дозволяється) почала партійну аґітацію поміж комуністами на провінції, повчаючи, що треба робити місцевим большевицьким діячам, щоб до рад попалися самі комуністи. Широкому громадянству вказувалося на величезну заслугу комуністичної партії для мас працюючих, закликаючи рівночасно йти при виборах за нею. Звичайно, що при цьому не обійшлося без тої питомо комуністичної лайки на адресу буржуазії і соціял-„урядовців", які, по большевицьким верзіям, хотять смерти всіх працюючих на користь буржуазії, та тільки вони, большевики, цього не допускають. Людина не посвячена в большевицьке життє на Вкраїні подумалаб, що тут справді ведеться передвиборча кампанія, боротьба суспільних сил і поглядів, серед яких вияснюється і скристалізовується воля більшости народу, щоб опісля провести її в життє. Думати одначе так булоб цілком помилково, бо по перше, теперішний комуністичний режім на Вкраїні допускає істнування тільки комуністичної партії, проголошувати-ж не комуністичні кличі чи то погляди вважається державним злочином, за який негайно саджають в Іванову хату, а то одправлять і на той світ. Значить передвиборчої суспільної боротьби, як такої, там не може вже бути через те, що суспільність має замкнуті уста і поневолі мусить слухати одних комуністів. По друге, коли-б навіть і допущено до життя инші партії і дозволено їм брати участь в політичному життю, все одно при даному способові виборів і ужиттю насильницьких засобів (чи то арешту кандидата-некомуніста, погроз виборцям некомуністам, чи безпричинне уневажнення вибору не бажаного кандидата), в ради попадуть тільки комуністи, наперед призначені своїм партійним комітетом.

На одному з таких виборів був я в селі Р. на Полтавщині. В визначений день зібрали большевики на майдані громаду і почалася комедія. Один з комуністів, голова старої ради пояснив ціль сходин, погладив свою партію по головці, і заявив, що пора перевибрати стару раду. На його думку, вибирать треба людей заслужених для революції, які сиділи колись в царських тюрмах за політику, якіб пеклувались про бідноту та боролись з богачами куркулями в селі. Він з товаришами в раді обміркував вже справу кандидатів майбутньої нової ради і склали вкупі вони ось цього списка з людей переданих ділу революції. Тут прочитав він список кандидатів, самих комуністів, елемент навіть не постійно тут проживавший, а забравший сюди або з війни, або з часу революції. При тому люде ці не мали ніякого морального впливу в селі, бо рекрутувалися або з бувших злодіїв (сам теперішний голова ради сидів в тюрмі, по виразу його односельчан за пшеницю, яку вкрав в сусіда), або тих сільських лежибоків, що мають постійне місце в коршмі (пр. заступник голови Т.). Не диво, що люде ці всю свою владу на селі скермовують на це, щоб яко мога більше награбити, а потім добувши грабіжом значного майна, вийти з партії і занятися власним господарством, як це зробив по інформації селян, перший голова тутешньої ради. Слідуючим виступив один з місцевих комуністів і почав вихваляти прочитаних кандидатів, виказуючи їхні заслуги для революції. При згадці декотрих імен, селяне, знаючи їх особисто, злегка посміхалися над їхніми „революційними чеснотами", але отверто протестувати не сміли зі страху перед насильством. Після виступів декількох комуністичних бесідників, голоса попрохав один з громади голова ради і деякі значнійші стоявші біля його кандидати-комуністи нервово засуєтились, скеровуючи свої погляди в сторону попросившого голосу. Наперед виступив міцно збудований, чорнявий, середніх літ чоловік з смілими рисами облича і твердо почав переконувати виборців про потребу вибору в раду людей своїх, знаних їм ще з давніх літ, людей чесних, що вмітимуть захищати інтереси села, а не говорить тільки гарні слова, та красти громадське майно і т. д.

Та вмить сцена зборів перемінилася. О скільки ранійше прислухувалися селяне комуністичним тирадам без найменьшого нтересу, а так мовби сповняючи якусь, хоч а їм самим непотрібну, але згори приказану річ, то тепер всі вони перемінилися в слух, боячись пропустить й одне слово приємного бесідника. Видко було, що його слова, це слова слухачів-селян, бо в противному разі не стрінулиб такої уваги. Зате комуністи — занепокоїлись не на жарти. Їхні шпигуни пляново розміщені поміж громадою підняли шум, їм стали кричать другі, почалась горячкова виміна слів, а далі лайка, посипалися погрози зі сторони місцевих комуністичних діячів всім „контрреволюціонерам", „самостійникам", „бандитам" т. д., бесіднику одібрали голос, словом, дійшло до такого замішання, що з бідою вдалося привести збори до порядку. Сміліщі з селян стали домагатися прочитання поставленою опозицією списку кандидатів-некомуністів. Комуністи зі своєї сторони стали розбирати кождого з бажаних для селян кандидатів, викреслюючи їх по одному з таких причин, що неначеб то один з них „самостійник", другий „бандит", третій „кулак", четвертий „взагалі против радянської влади" і т. д. уневажниви таким чином всіх селянських ставленників. В виду таких „переконуючих" арґументів селяне, звичайно, протестувати не стали, а то як мені опісля пояснили і протестант попаде на лісту неблагонадійних, а там диви, через якийсь час прийдуть до його шукати нібито збруї і обголять все до нитки.

Богато з селян побачивши, куди воно йде, з лайкою покинули збори, махнувши на все рукою. Тоді голова зборів підсунув під голосування список комуністів, за якими голосували прибічники тих комуністів, яких вибирали, в надії, що при їхній помочі можна буде добре красти. Словом своя компанія. Против мало хто зважився підняти руку, а то досвід минулого навчив, що всіх опонентів мусіла стрінути якась халепа, чи то арешт, чи реквізиція, чи надмірна роскладка на хліб. Тому більшість при явному голосуванню за кандидадатами комуністами встрималися. Хитрі большевики ніде не допускають до тайних виборів, а то програлиб напевно.

Таким побитом при чинній участи незначної меньшости, що голосувала за комуністичними кандидатами і повстрималися від голосовання більшости, пройшли комуністи. Пройшли вони при допомозі шахрайства і тероризмові селян, наляканих большевицькими репресіями. Один з них мабуть добре всім насолив, бо навіть комуністи не всі схотіли його підтримати. Аж тричі прийшлося голосувати, щоб накінець з шахрайством провести його в раду. Для більшої комедії вибрано ще в раду двох безпартійних, щоб мовляв і некомуністи (комуністів було 18 душ) мали там своїх представників. Весь час при виборах на майдані були присутні комуністичні кандидати. Вони пильно слідили за тими, хто голосував піднятєм руки за ними, а хто против них. А це незвичайно тероризувало всіх виборців. Все таки на другий день арештовано цього селянського бесідника, що виступав на зборах против комуністів, і декількох сміливіщих з селян. Арештовано їх за контрреволюцію до „вияснення".

Пізнійше узнав я, що партійний комітет комуністів самовільно одкликав декількох членів з ради, замінивши їх другими, цілком не вибираними від селян. При тому слід додати і це, дуже характерне для радянського правління комуністів, а саме, що всі одповідальні посади в раді роздаються і одбираються не самою радою, але по роспорядженню місцевого або вищого комітету комуністів. Коли зважити, що кандидатів намічає вищий партійний комітет (а намічення згори рівносильне виборові) в порядку бойового приказу, і що він самовільно назначає або відкликує з поважнійших одповідальних посад по радах, то стане цілком ясним, що в сучасній радянській Україні панує неподільно нечувана тиранія московської комуністичної партії, при якій український пролетар не має ніякогісінького голосу. Ради з їхнім виборами на Вкраїні є тим подертим рядном, яким радила одна баба вкритися проїжшому паничеви й панночці у себе в хаті, щоб скрити свій сором при поцілуї. Хоч й видно буде крутійські махінації комуністичного панича, але бодай подертим рядном зможе перед працюючими світа замаскувати свої вовчі зуби. А більше він про ніщо не дбає.

Довге Калуське, 28. липня 1921.

Василь Білинський.

В КОЖДІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ХАТІ ПОВИННА НАХОДИТИСЬ ЧАСОПИСЬ „СВОБОДА".

ВАЖНЕ ПОВІДОМЛЕННЄ.

Отсею дорогою повідомляються усі громади, що зголосили вже своїх відпоручників, які мають в короткім часі удатись у **великій депутації** до Вашінгтону, в ціли протесту проти звірюк-Ляхів та жадання як найскоршого їх усунення з нашого рідного краю, **що ми вислали їм минувшого тижня меморіял до збирання підписів.**

Місцевости, які хотять помогти нам в так дуже важнім ділі для висвободження нашого краю з ляцького ярма, **а не мають охоти або не можуть вислати своїх** відпоручників в депутації, **зволять як найскорше зголоситись до нас,** по меморіяли в ціли підписання їх. Підписати меморіял чейже може кожда громада, а ми вже його доручимо разом з другими у Вашінгтоні.

Місцевости, які хотять внести протест і поставити жаданнє до американського правительства живими устами, через своїх відпоручників, Українців, американських горожан та бувших жовнірів американської армії, **нехай виберуть тих відпоручників як найскорше,** і подадуть їх імена й адреси в можливо найкоротшім часі до нашого офісу, аби ми могли їм розіслати сейчас відповідні інструкції.

До сего часу зголосилося двайцятьшість місцевостий, які вибрали уже своїх відпоручників, з ріжних закутин Злучених Держав.

Тож до діла, Браття і Сестри, котрим тільки лежить на серці доля нашого рідного краю!

Филядельфія, Па., 2-го вересня, 1921.

ЗА УРЯД ЛІГИ УКРАЇНЦІВ АМЕРИКАНСЬКИХ ГОРОЖАН:

Теодор Грицей, предсідатель; **Іван Боросевич,** касієр; **Андрій Шостак і Михайло Рибак,** секретарі.

ЗА БУВШИХ ЖОВНІРІВ АМЕРИКАНСЬКОЇ АРМІЇ:

Михайло Дармограй, капітан; **Василь Титанич,** адютант.

P. S. Адреса Ліги: League of American Citizens of Ukrainian Extraction, 329 So. 4th Street, Philadelphia, Pa. Усі місцевости, які вже зголосились і які зголосяться, подамо в часописях.

ДО ВІДОМА ВСІМ ГРЕКО-ПРАВОСЛАВНИМ УКРАЇНЦЯМ.

Святим національним обовязком кождого Українця є причинитися своєю лептою до зреалізовання Позички Національної Оборони Східної Галичини! Одначе, знаючи дуже добре, що всі Українці, а зокрема греко-православні, лиш тоді з повним довірєм зложать свої гроші на олтарі визволення нещасної, ворогами немилосерно топтаної Батьківщини, коли будуть певні, що Позичка Національної Оборони стоїть під доброю контролею, віднісся я до Дипльоматичного Представництва Галичини у Вашінгтоні з пропозицією, признати право контролі й Українській Греко-Православній Церкві. У відповідь дістав я з фінансового відділу згаданого Представництва лист з дня 31. серпня 1921 р., підписаний д-ром Мищугою і д-ром Березовським, з повідомленнєм, що Позичка Національної Оборони переводиться під подвійною строгою контролею правительства д-ра Е. Петрушевича та під контролею українського громадянства в Америці за посередництвом його організацій. Щодо права контролі, признаного Українській Греко-Православній Церкві, говорить згаданий лист дословно слідуюче: **„Ми годимо ся, щоби ті організації, які працюють для Позички, могли мати можність вгляду в наше діловодство. Коли яка організація, прим. Українська Греко-Православна Церква, вишле свого відпоручника до Вашінгтону, то ми йому радо дамо вгляд у всю нашу господарку".**

З уваги на це повідомляю, що таким відпоручником, котрий іменем Української Греко-Православної Церкви в Злучених Державах вглядати-ме в рахунки Позички Національної Оборони, буду я сам, а в разі моєї перешкоди члени Найвисшої Екзекутиви, вибрані на послідним Соборі, себто о. Григорій Климович та д. Іван Базар.

Маючи таким чином запевнений вгляд в переведеннє Позички Національної Оборони, ніхто з православних Українців не сміє ухилятися від підпису на її здійсненнє. Нехай підпише, кілько хто може, але нехай підпише кождий! Нехай ніхто не відтягається від свого святого національного обовязку! Будьмо патріотами не тільки на словах, але і ділом, головно тоді, коли ходить о визволенне й оборону Рідного Краю!

За дармо край твій весь политий кровю
Твоїх братів? Йому вже не пишаться
У красоті, свободі і здоровлю?
О, ні! Не самі сльози і зітхання
Тобі судились! Вірю в силу духа
І в день воскресний твойого повстання.
Та прийде час, і ти огнистим видом
Засяєш у народів вольних колі,
Труснеш Кавказ, впережешся [Бескидом,
Покотиш Чорним морем гомін волі,
І глянеш як хазяїн домовитий
По своїй хаті і по своїм полі!

(І. Франко: „Мойсей").

Покажім себе народом гідним Пророка-Мученика!

Нюарк, Н. Дж., 2. вересня 1921.

Др. Микола Копачук,
Адміністратор Української Греко-Православної Церкви в Злучених Державах і Канаді.

$300.000 ЛЮДСЬКОГО ГРОША ПІЙШЛО НА МАРНЕ.

Перед світовою війною український еміґрант тратив свій тяжко запрацьований гріш по так званих **покутних приватних банках.** Перший ліпший натягач потребував лишень виставити у вікні напись: „Приватний Банкир", а недавно прибувший з краю наш еміґрант ніс там свій гріш на переховок. Коли вже люди нанесли доста свого гроша до такого банку, банкир звичайно зникав, а з ним і людські гроші. Часом вдалося вхопити такого пташка рукам справедливости, а часом пропадали вони без сліду. Наслідки однак були все однакові: Люди потратили гроші і на тім конець. З часом однак, коли сього рода шахрайство поповнювано на несвідомих людях майже щодня, тутешні власти прийшли в поміч, і щоби запобігти того рода натяганням, попереводили права, якими заборонено першому-ліпшому ощустови вивішувати у вікні вивіску: „Приватний Банкир" і в той спосіб грабити людий з їх тяжко запрацьованого гроша.

По війні „хитруни" взялись до іншого способу натягання. Знаючи, що „банкових" вивісок не позволять власти виставляти у вікнах, щоби ловити рибу в мутній воді, вони кинулись на інше поле. Кинулись творити **Корпорації, корпорації бизнесові** і далі продавати поміж нашими людьми (тесаме було і серед других народностий як Поляки, Словаки, Литовці і т. д.) так звані **шери або стак.** Вистарчило зійтися тром, чи пятьом людям; оголосити що заложили корпорацію і давай іти між несвідомих еміґрантів продавати шери. А що вже не наобіцювались ті натягачі легкодушним людям? Відбудовували Україну, почавши від голки аж до кораблів; скуповували по Вестах всі продукти поживи; творили всякі фабрики, словом — будували все можливе і неможливе, щоб лиш дістати гроші. А наш робітник почувши від такого хитруна, про велику куду всяких бизнесів, а ще до того, що се українська корпорація чи інституція, витяг послідний гріш і дав компанїстови та радів що ось-ось доробиться маєтку. Він не завдав собі працю перевідатись, хто сі люди, що вони є, яка їх минувшість та спосібність. Відтак, як і треба було сподіватись, бухла одно, спухла друга, трісла третя інституція, одна за другою, а легковірний еміґрант все тесаме. Стратив гроші і тільки розпитує на всі сторони, що діється з тою чи другою корпорацією.

Кромі того наш робітник тратить богато гроша по ріжних **покутних шифкартових бюрах.** Се є вже третій спосіб натягання людий. Чоловік працює тяжко на гроші; зложив пару соток тай іде до бюра і посилає шифкарти по жінку й діти та чекає, коли приїдуть. Чекає місяць, чекає два, чекає шість, а родини нема. Нараз мов грім з ясного неба довідується, що власититель бюра або вже в Канаді або що ловить його поліція. І знова нещасте. Найзнаменнійше з того всього, що те шумовиннє суспільности нераз є фаворитоване чесними людьми. Аж коли вже пташок втік або сидить в арешті, тоді каже один до другого: „А не казав я, що той, чи сей, таке втне".

Коли, отсе пишу сих пару рядків, маю перед собою споре число листів із запитами, що сталося з тою чи іншою корпорацією чи інституцією? А найновійшою вістю з того поляє, що в околицях Скрентону, Олифанту Вилксбері і т. д. Крутяться знова пани і продають між нашими людьми нові шери на якісь фабрики карпетів (килимів).

Гадаю, що коли скажу, що по війні стратили наші люди до $300.000 для своїх і чужих „бизнесових" панів певно не помилюся. Алеж чи не час вже й над тим подумати, чи сього рода „бизнеси" мається дальше толерувати, і чи наші люди мають дальше тратити свій гріш напусто, — чи може нашим обовязком є припиняти сього рода бандитизм та остерігати свою суспільність перед ним та в який спосіб?

Сей спосіб натягання людий на „бизнеси" має місце також і між іншими народностями в Америці, бо легкий гріш лакома річ, однак між іншими народностями є так звані „інвестиґаційні бюра", яких задачею є слідити за подібними „діячами" та остерігати перед ними публику. Думаю, що прийшов час і для нас пійти їх слідами. І в нас показуеться потреба того рода бюра, якого задачею було би слідити своїх і чужих подібних „діячів", котрі міряють кишені нашого робітника, і давати йому потрібні вказівки та інформації, коли він їх зажадає. В сей спосіб охоронить ся неодного чоловіка від грошевих втрат, а часом і від повної руїни.

Длятого я гадаю, що наша суспільність не візьме мені за зле, коли я осмілюсь повідомити, що я надумався зорґанізувати таке Бюро і пустити його в житте з днем 15. вересня б. р. В тім бюрі кождий наш чоловік буде могти засягнути всіх інформацій бизнесового характеру, як купованнє шерів, про ріжні корпорації, бизнеси і т. п. Сі інформації будуть кoштувати залежно від видатків получених з даною справою. Інформації будеться давати для всіх довірочно. Хто таких інформацій потребує, нехай голоситься і пише на мою адресу: S. Yadlowsky, Box 53 Jersey City, N. J.

С. Ядловський.

ДОПИСІ

ТУРНЕРС ФОЛС, МАСС.

Польська провокація.

Чим більше наближається час вирішення галицької справи, тим більше грабіжна Польща насилає тут своїх аґентів, аби вони намовляли Поляків вертатися назад до Польщі. Сі аґенти інформують своїх земляків, як вони мають у тій справі застосуватись.

От і в нашій місцевости відбулося таке польське збіговиско дня 23. серпня б. р. Приїхав тут зі „Звйонзку Народового" якийсь панок, котрий пишеться Заґурскі. Він казав, що до Америки приїхав щойно перед чотирма місяцями.

О годині 7.30 вечером зійшлося кількадесять Поляків, котрим сей панок став розказувати про ріжні польські справи. З початку говорив про реформи „Звйонзку Народового", а опісля став говорити про богатства, які Польща загарбала. „Польща — доказував пан Заґурскі — має великі богатства в „Малопольщі": має углє, сіль, нафту, віск — всього має подостатком, тілько не має за що купити начиння, аби було можна те все дістати". Дальше взивав „члонкуф", що як посли поїдуть на сойм до Толідо, Огайо, то щоби внесли там інтерпеляцію, аби там в Польщі отворити таку інституцію, що як реемігрант поверне до Польщі, то щоби довго не ходив і не шукав за землею або „халупою"; щоби ся інституція могла як найскорше запровадити реемігранта там, де можна купити землю (то значить на Україну).

Відтак хвалився (брехав) сей панок, що „ми Поляци помаґами Украінцом одбудоваць своє паньство", бо — каже — маємо на цілі се, що як буде Українська Република, то вона дасть нам змогу загосподаритися (на загарбаних українських землях), заки ще Росія піднесеться; так, аби опісля Росія не могла Полякам нічого зробити.

Критикуючи політику англійського премієра Ллойда Джорджа, загорілий польський шовініст твердив, що цілий Горішний Шлеск є чисто польський, і цешинський Шлеск польський, бо — каже — на цешинськім Шлеску є 185.000 Поляків, які простягають свої руки і благають, аби Польща забрала їх під свій покров. Дальше говорив, що Вильно мусить бути польське, бо його забрав ватажок Желіґовскі, уроджений на Литві. Опісля інформував своїх „зьомкуф", що Найвисша Рада мала погодити Поляків на Горішнім Шлеску з Німцями, щодо Вильна то з Литвою, а щодо Східної Галичини то з якимись Українцями, але не сказав, хто має годитись: чи Петлюра, чи хто инший. Але Ллойд Джордж віддав те все Лідзі Народів на не означений час. Дальше пан Заґурскі казав, що коли Поляки заберуть усі спірні території оружною силою, то їм тоді ніхто нічого не зробить. З Німцями і Литвою будуть Поляки братися на власну руку робити порядок, а за Східну Галичину не сказав нічого, бо там уже є польське військо. Він заявив ясно й виразно, та ще грімким голосом: „Як не поможуть наші просьби, то поможуть „Бартошові коси!"

Дорогі Браття! Я подаю Вам тут до відома, в який спосіб плянують ті кровожадні наші вороги похід на галицьку Україну. Як би Антанта сказала їм винестися з нашого краю, то — як сей панок казав — пійдуть у рух „Бартошові коси", які орґанізує ґен. Івашкевич на нашій рідній земли. **Тому нам, Українцям, треба конечно закупити всі українські позичкові бонди і підтримати наш уряд на чолі з д-ром Петрушевичем, аби він міг і мав за що боротися з проклятим ляцьким наїзником.**

Той Українець, що був на ляцькім збіговиску.

ВУНСАКЕТ, Р. АЙ.

Величаві збори в справі закупна бондів галицької держави.

Заповіджені в Вунсакет, Р. Ай., на неділю, 28. серпня с. р., збори в справі закупна бондів нашого правительства, признати треба, випали величаво і поважно. Святочний і поважний настрій, що малювався на лицях учасників, надавав зборам характер якогось народного свята. І що правда, то вунсакетські Українці уміють все при всіх народних маніфестаціях поводитись так, як на нарід культурний і свідомий своєї цілі пристало. Тому й нема на зборах вунсакетських Українців ніколи ніяких большевицьких авантур, як то буває по инших місцевостях. В приватнім життю, в принагідних сходинах то всіляко буває, дискутують, перечаться, переконує один другого, словом, виявляють і вияснюють свої думки і погляди довільно, але коли прийде до публичного виступу, до народної маніфестації, тоді стають всі як один, в єдности і згоді, маючи перед очима одиноку ціль: загальне народне добро. І за сим народним добром, за справою загальною уміють вунсакетські Українці постояти як найкрасше. Так було в Вунсакет все, так і відбулися послідні збори.

Точно о 3-тій годині пополудни предсідатель місцевого запомогового комітету гром. Стефан Ґурбель короткою а гарною промовою відкрив збори і попросив зібраних вибрати президію. Участники зборів заявились одноголосно за гром. Стефаном Ґурбелем, а сей подякувавши за довірє, покликав на секретарів громадян Івана Янчишина і Гната Кравця. І справді, ліпшу вибрати президію і не мож було. Молодий, енерґічний, тактовний і скоро орієнтуючийся в ситуації — як се виявилось пізнійше — предсідатель гр. Стефан Ґурбель проводив зборам так гарно і розумно, що погратулювати йому треба так умілого проводу.

По виборі президії почав нововибраний комітет складати своє справозданнє. Зі зложеного справоздання виявилось, що нововибраний комітет за короткий, бо ледви одномісячний протяг своєї діяльности списався як найкрасше, бо зібрав $150.00 на поміч рідному краєви. З зібраних грошей ухвалено вислати сейчас $100.00 до Чехословаччини для Січових Стрільців а по $25.00 на Гуцульщину та тов. Українських Жінок у Відни.

Відтак приступлено до другої точки порядку денного, до справи закупна бондів галицької держави. Реферат в сій справі виголосив місцевий священик о. Мирон Залітач, пояснюючи всесторонно і вичерпуючо ціль позички та її значіннє для поневоленого нашого краю. В часі промови шановного референта трафився малий інцідент. Ото впросився на галю вусатий бостонський мальчик без штанів почав крадьком записувати собі деякі важнійші місця з промови о. М. Залітача, щоби відтак подати се свому жидівському кагалови в Ню Йорку до поміщення в Щ. В. І хоч ся дітвацька робота не нарушувала поваги зборів, то все таки зібрані почали обурюватися а енерґічний предсідатель для спокою і урочистости хвилі, як також для зазначення, що українські збори не мають нічого спільного з московськими запроданцями та жидівськими наймитами, приказав вусатому мальчикови опустити галю. Кланявся просився бостонський комісар, хотів бодай два слова сказати, та й на одно слово не дістав дозволу. Оглянувся бідняга поза себе чи нема бодай одного „товаріша", а коли побачив грізну поставу зібраного народа, рад не рад потряс порожною головою і вийшов з сильною постановою більше на збори вунсакетських Українців не показуватися. Референт кінчив свої виводи дальше виказуючи чому обовязком кождого Українця є закупити бонди своєї держави.

По виголошенім рефераті ухвалили всі одноголосно приступити до закуплення бондів нашого правительства. На сей перший поклик зібрано сейчас на гали поверх $600.00. Дальшою збіркою занятися має вибраний на зборах ширший комітет, до якого кромі вже відомих громадян Стефана Ґурбеля, Івана Янчишина і Гната Кравця ще додатково увійшли Иосиф Липський, Яким Шаравара, Андрій Сусла і Семен Комар. Загально всім знаний патріотизм і повага висше згаданих громадян каже надіятися як найкрасших успіхів.

По виборі ширшого комітету дискутовано і раджено ще над всілякими иншими справами дотикаючими нашої спільної оборони проти теперішних ворогів нашого народа: ляшні і большевії. Найзамітнійшою промовою була бесіда гром. Дмитра Реміника на тему нікчемної і подлої роботи большевицької московської грязи. Гром. Д. Ремінник на підставі тутейших і московських органів большевицьких комісарів, цитуючи цілі уступи з тих шмат, доказував крок за кроком не лише ворожу але впрост погубну чортівську роботу тих запроданців супроти нашого народу. З річевої повної арґументів і доказів промови гр. Дмитра Ремінника зрозуміли всі зібрані, що поступованнє большевицьких комісарів і польської шляхти супроти нашого народа є одно і тесаме. Проч з ляшнею! Проч з комісарами з нашої землі! Закінчали зібрані і по відспіванню національного гимну розійшлися всі зібрані домів. З відбутих недільних зборів винесли вунсакетські Українці як найкрасший настрій, що надовго лишиться в памяти участників гарним споминoм.

Гнат Кравець.

РУХ У ВІДДІЛАХ У. Н. СОЮЗА.

КЛІФТОН, Н. ДЖ. Тов. „Українська Січ", від. 182, повідомляє, що звичайний мітінґ відбудеться о 2-гій годині пополудни в неділю, 11. вересня, в гали церковній під ч. 42 Вен Бюрен стр., Пасейк. На порядку нарад є важні справи до полагодження. Неявившийся член заплатить кару 50 цнт., а урядник $1.00. — І. Дмуховський, предс.; М. Пипюк, секр.

ТЕЙЛЮР, ПА. Бр. св. Николая, від. 193, повідомляє, що чвертьрічний мітінґ відбудеться о 2-гій годині пополудни в неділю, 11. вересня, в гали Укр. Н. Дому під ч. 617 Union St. Проситься всіх членів явитися, бо маємо много справ до полагодження. Неявившийся член заплатить кару 50 цнт., а урядник $1.00. — М. Гайдук, предс.; М. Малішевський, секр.

ПАСЕЙК, Н. ДЖ. Тов. ім. Тараса Шевченка, від. 232, повідомляє, що чвертьрічний мітінґ відбудеться о 4-ій годині пополудни в неділю, 11. вересня, в помешканню секретаря відділу під ч. 76 Шерман стр. На порядку нарад справа тих членів, котрі точно не приходять на місячні збори. Неявившийся член заплатить кару $1.00, а урядник $2.00. — Н. Павх, предс.; М. Припхан, секр.

ВЕСТ ПУЛМАН, ІЛЛ. Бр. св. Михаїла, від. 243, повідомляє, що триквартальний мітінґ відбудеться о годині 7.30 вечером в суботу, 10. вересня, в гали Т. Кіяновського під ч. 12057 Савт Голстед стр. Контрольори мають здати звіт, а члени мають вирівнати свої залеглости, бо будуть суспендовані. Аби потому не нарікали на уряд. Неявившийся член заплатить кару 50 ц., а урядник $1.00. — Е. Парійчук, пр.; С. Микитюк, секр.

ОЛІФЕН, Н. Й. Тов. „Запорожська Січ", від. 363, повідомляє всіх своїх членів, що триквартальний мітінґ відбудеться в суботу, 10. вересня, точно о годині 7.30 вечером. Будуть дуже важні справи до полагодження, тож кождий член мусить явитися. Котрий член на той мітінґ не прийде, заплатить кару $1.00, а урядник $2.00. — І. Мацкула, предс.

НЮАРК, Н. ДЖ. Секретар фін. бр. св. Івана Хрестителя, від. 76, повідомляє отсею дорогою всіх членів, що його нова адреса звучить: Nich. Leshchysen, 9 Fleming Ave., Newark, N. J. У всіх справах відділу повинні члени звертатись на сю нову адресу.

ЕЛІЗАБЕТ, Н. ДЖ. Бр. св. Михаїла, від. 142, повідомляє, що чвертьрічний мітінґ відбудеться о 7-мій годині вечером в суботу, 10. вересня, в гали під ч. 83 Лівінґстон стр. На порядку нарад є важні справи братства і касовий звіт контрольної комісії. Неявившийся член заплатить кару 25 цнт., а урядник 50 цнт. — Ю. Шевчук, предс.; А. Дронжевський, секр.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА. Тов. „Єдність", від. 163, повідомляє, що звичайний мітінґ відбудеться о 2-гій годині пополудни в неділю, 11. вересня, в гали Ю. Лашковича під ч. 1013, Норт 3-та ул. На порядку нарад є много важних справ, котрі мусять бути полагоджені. Неявившийся член заплатить кару 50 цнт., а урядник $1.00. — Т. Сорока, предс.; С. Гвіздь, секр.

БРІДЖПОРТ, КОНН. Тов. „Українська Січ", від. 59, повідомляє, що надзвичайний мітінґ відбудеться о 2-гій годині пополудни в неділю, 11. вересня, в гали Сокола під ч. 525 Галет стр. На порядку нарад є важні справи, тож кождий член має явитися на означений час. Неявившийся член заплатить кару $1.00, а урядник $2.00. — Н. Мазур, предс.; В. Венґринович, секр.

ЕЛІЗАБЕТПОРТ, Н. ДЖ. Тов. „Запорожська Січ", від. 234, повідомляє, що квартальний мітінґ відбудеться о 2-гій годині пополудни в неділю, 11. вересня, в гали Лютвіна під ч. 69 Савт Парк стр. На порядку нарад є важні справи до полагодження, а також справа закупна бондів. Неявившийся член заплатить кару 50 цнт., а урядник $1.00. — К. Пілат, предс.; С. Чечель, секр.

ДЖЕМЕЙКА, Н. Й. Бр. св. Юрія, від. 160, повідомляє, що надзвичайний мітінґ відбудеться о 7-мій годині вечером в суботу, 10. вересня, в гали Кицмана під ч. 102 Ракавей Ровд. На порядку нарад є важні справи до полагодження. Неявившийся член заплатить кару 50 цнт., а урядник $1.00. — Я. Притика, предс.; Л. Ковальчук, секр.

КАСОВИЙ ЗВІТ У. Н. СОЮЗА

за місяць серпень 1921.

ПРИХІД:

Відділ	Заплатив
1.	366.13
2.	106.92
3.	47.19
4.	63.81
5.	34.63
6.	24.14
7.	150.04
8.	22.13
9.	87.76
10.	167.83
11.	4.44
12.	109.83
13.	43.64
14.	40.36
15.	26.81
16.	33.20
17.	29.46
18.	121.73
19.	9.19
20.	96.66
21.	19.79
22.	49.17
23.	19.61
24.	72.81
25.	24.34
26.	19.88
27.	46.40
28.	117.00
29.	107.76
30.	34.26
31.	9.01
32.	26.49
33.	25.96
34.	57.30
35.	22.99
36.	32.17
37.	20.38
38.	203.73
39.	55.27
40.	14.61
41.	46.62
42.	76.23
43.	16.11
44.	60.71
45.	93.33
46.	26.38
47.	15.62
48.	79.71
49.	7.35
50.	23.58
51.	48.99
52.	19.86
53.	34.69
54.	14.07
55.	40.01
56.	46.07
57.	63.79
58.	29.03
59.	46.73
60.	6.38
61.	65.81
62.	71.17
63.	220.20
64.	39.25
65.	137.85
66.	60.66
67.	58.65
68.	15.94
69.	85.26
70.	210.17
71.	16.65
72.	29.92
73.	22.03
75.	44.85
76.	161.54
77.	52.49
78.	131.20
79.	8.00
80.	27.00
81.	114.53
82.	25.23
83.	64.01
84.	10.36
85.	85.14
86.	78.35
87.	75.34
88.	12.75
89.	15.79
90.	65.95
91.	133.70
92.	14.02
93.	14.21
94.	38.61
95.	33.87
96.	138.91
97.	32.97
98.	111.87
99.	115.87
100.	39.32
101.	41.91
102.	201.82
103.	52.63
104.	144.79
105.	77.94
106.	137.98
107.	44.76
108.	57.48
109.	97.99
110.	25.71
111.	19.65
112.	135.92
113.	62.94
114.	47.90
115.	21.78
116.	9.82
117.	76.54
118.	68.69
119.	23.92
120.	121.09
121.	49.18
122.	12.50
123.	35.00
124.	45.22
125.	18.07
126.	25.25
127.	69.90
128.	31.04
129.	14.73
130.	146.49
131.	31.87
132.	107.15
133.	135.46
134.	20.38
135.	136.18
136.	108.70
137.	56.35
139.	22.15
138.	25.06
140.	47.65
141.	11.96
142.	93.50
143.	38.44
144.	42.64
145.	36.72
146.	65.73
147.	135.86
148.	10.04
149.	41.39
150.	10.06
151.	37.16
152.	17.36
153.	17.01
153.	17.01
154.	46.95
155.	184.45
156.	27.83
157.	54.23
158.	7.85
159.	32.65
160.	73.70
161.	41.07
162.	30.40
163.	35.02
164.	30.62
165.	144.75
166.	55.56
167.	19.37
168.	98.05
169.	22.70
170.	162.49
171.	37.13
172.	48.90
173.	27.96
174.	40.44
175.	77,23
176.	27.37
177.	10.52
178.	16.27
179.	163.33
180.	29.74
181.	75.09
182.	41.53
184.	8.84
185.	29.44
186.	70.15
187.	37.59
188.	9.84
189.	10.36
190.	11.45
192.	28.06
193.	122.15
194.	5.98
195.	33.11
196.	31.72
197.	28.65
198.	34.36
199.	15.84
200.	58.35
201.	23.63
202.	18.81
203.	48.05
205.	13.90
206.	139.27
207.	25.14
208.	22.70
209.	113.57
210.	37.46
211.	55.74
212.	11.56
213.	184.58
214.	41.22
215.	38.68
216.	24.66
217.	178.61
218.	152.63
219.	25.24
220.	82.95
221.	206.31
222.	12.88
223.	103.03
224.	14.55
225.	16.38
226.	19.77
227.	35.06
228.	42.39
229.	147.91
230.	110.13
231.	30.71
232.	13.01
233.	47.22
234.	119.40
235.	66.62
236.	26.74
237.	105.53
239.	142.71
240.	22.59
241.	56.36
242.	23.05
243.	54.49
244.	23.61
245.	83.90
246.	17.89
247.	150.71
248.	47.18
249.	29.10
250.	11.90
251.	49.40
254.	85.99
255.	53.97
256.	13.14
258.	28.57
259.	114.03
262.	14.41
263.	17.29
270.	132.54
273.	35.88
274.	104.20
276.	221.81
277.	25.69
278.	43.68
282.	66.56
283.	68.33
286.	40.17
288.	65.28
290.	24.62
291.	24.93
292.	81.29
295.	92.35
296.	84.80
300.	231.71
301.	92.03
303.	10.87
308.	77.90
314.	9.49
315.	14.08
316.	124.26
317.	45.00
318.	32,22
320.	32.20
321.	49.03
322.	11.16
323.	47.84
324.	50.96
326.	95.43
330.	77.52
332.	31.95
336.	89.25
338.	195.99
339.	56.41
341.	58.61
342.	67.41
344.	15.90
347.	25.27
350.	48.62
351.	17.98
355.	33.95
357.	22.47
363.	51.51
364.	47.70
365.	55.14
367.	51.43
369.	64.40
370.	94.54
371.	47.84
373.	39.86
380.	28.06
381.	13.07
384.	88.67
385.	70.63
388.	89.43
391.	22.46
392.	7.95
393.	30.08
396.	56.54
400.	33.65
401.	24.73
402.	14.93

Сплата морґечів	2.150.00
Процент від морґечів	548.29
Процент від бондів	200.00
Разом	21.410.96

РОЗХІД:

Посмертне по бл. п.:

Каспер Півуварчик, в. 76	250.00
Нестор Бабій, в. 206	500.00

Запомоги з фонду запомогового:

Артемій Корінь, в. 12	100.00
Михайло Лиско, в. 178	50.00
Василь Майкович, в. 39	100.00
Григорій Вовчак, в. 96	25.00
Андрій Возняк, в. 70	50.00
Марія Ющик, в. 104	50.00
Петро Зомчак, в. 223	75.00
Адам Заяцковський, в. 229	50.00
Анна Нога, в. 186	50.00

Виплати з фонду сирітського:

Юрій Карлицький, в. 96	180.17
Ева Саранчак, в. 228	924.60
Марцелі Взорек, в. 213	318.00
Теодор Сорока, в. 133	175.66

Розходи адміністраційні:

„Свобода" за орґан	2.795.70
„Свобода" на рахунок календара	1.000.00
Платня гол. уряду	445.00
Канцелярійні видатки	74.52
Видатки і кошта подорожий в справах правних	191.76
Інвестованнє гроший в міських бондах	24.172.26
Позичка на перший морґен, К. Лабуза	3.000.00
Разом	34.577.67

ЗІСТАВЛЕННЄ:

Готівка з кінцем міс. липня	179.978.83
Прихід за серпень	21.410.96
Разом	201.389.79
Розхід за серпень	34.577.67
Готівка з кінцем міс. серпня остає	166.812.12

БІЛЯНС:

Стан чинний:

Готівка	166.812.12
Морґечі	49.770.00
Бонди	396.001.63
Реальність	19.500.00
Друкарня	29.000.00
Разом	661.083.75

Стан довжний:

Фонд посмертний	367.048.98
„ резервовий	152.934.89
„ адміністрац.	25.527.65
„ запомоговий	8.909.38
„ народний	259.41
„ конвенційний	2.619.31
„ сирітський	103.784.13
Разом	661.083.75

С. Ядловський, гол. предс.
В. Левчик, гол. касієр
Р. Слободян, г. фін. секр.

ФІНАНСОВИЙ ЗВІТ У. Н. С.

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

за місяць серпень 1921.

ПРИХІД:

Відділ	Заплатив
1.	13.10
2.	6.50
3.	2.95
4.	1.35
5.	3.85
7.	21.40
9.	15.10
10.	2.03
14.	1.15
15.	3.60
16.	5.20
18.	10.65
21.	1.13
22.	7.45
24.	4.10
25.	2.00
28.	12.60
29.	3.85
30.	2.25
38.	22.35
39.	3.95
41.	4.35
42.	3.80
44.	9.68
45.	4.95
51.	4.28
52.	90
53.	2.70
55.	12.85
57.	7.20
58.	3.20
61.	4.50
62.	4.85
63.	18.45
64.	3.51
65.	6.55
66.	68
67.	1.80
68.	2.50
70.	11.48
73.	1.58
75.	4.75
78.	4.50
80.	68
81.	3.60
83.	7.45
85.	8.10
87.	9.00
90.	5.40
91.	9.25
94.	3.45
96.	7.20
97.	1.15
98.	8.75
99.	15.42
100.	3.40
102.	12.60
103.	1.80
104.	14.40
105.	4.75
106.	2.70
108.	6.55
109.	3.60
110.	1.50
112.	4.50
113.	6.55
114.	1.80
116.	1.15
120.	2.85
121.	7.05
123.	1.80
124.	4.75
128.	2.05
130.	1.80
131.	1.75
132.	22.50
133.	4.75
135.	2.70
136.	9.80
137.	5.25
142.	7.65
146.	2.05
147.	13.50
149.	4.50
155.	23.00
159.	3.83
160.	11.05
161.	4.10
163.	1.80
165.	9.00
168.	10.60
170.	5.20
174.	3.83
175.	3.15
176.	2.95
179.	10.80
181.	9.22
182.	4.50
192.	75
193.	6.75
196.	1.40
198.	2.05
200.	7.20
203.	3.40
206.	11.70
208.	1.80
209.	7.45
210.	5.25
211.	4.10
213.	16.00
214.	5.90
217.	27.45
218.	12.60
220.	9.00
221.	3.00
223.	6.30
224.	90
225.	1.00
226.	1.55
228.	5.25
229.	3.82
230.	9.25
232.	1.40
234.	15.30
237.	10.00
239.	3.85
241.	3.15
243.	12.15
244.	25
245.	7.90
247.	16.88
248.	1.15
250.	1.80
251.	4.30
258.	3.38
259.	10.58
262.	1.40
270.	15.15
274.	9.00
276.	20.50
278.	6.55
282.	8.75
283.	5.20
288.	8.55
289.	7.45
295.	2.95
296.	2.03
300.	6.00
301.	8.55
308.	14.20
316.	4.75
317.	1.80
320.	2.25
321.	3.38
323.	4.00
324.	4.95
326.	7.65
332.	2.95
338.	17.55
341.	3.85
342.	9.45
347.	3.25
350.	1.35
357.	1.35
363.	4.35
364.	3.38
365.	3.15
367.	2.50
369.	5.65
370.	6.55
371.	5.40
379.	3.85
380.	3.15
384.	10.85
385.	1.65
388.	4.35
396.	4.30
Разом	1.098.05

РОЗХІД:

Посмертне по бл. п.:

Йосиф Соболь, в. 96	100.00
Платня робітника	125.00
За праці при реформі	60.00
Розходи канцелярійні	11.50
Разом	296.50

ЗІСТАВЛЕННЄ:

Прихід за серпень	1.098.05
Готівка з кінцем липня	778.43
Разом	1.876.48
Розхід за серпень	296.50
Готівка з кінцем місяця серпня остає	1.579.98

С. Ядловський, гол. пред.;
В. Левчик, гол. касієр;
Р. Слободян, г. фін. секр.

ТЕАТРАЛЬНІ ПРЕДСТАВЛЕННЯ

(В сій рубриці містимо оголошення театральних представлень, концертів і забав, не подаючи у них точок програми, імен осіб беручих участь і без довших покликів).

Ціна одної стрічки 10 центів.

MINNEAPOLIS, MINN.

Український Аматорський Кружок відограє представлення під заголовком „БЕЗТАЛАННА", драма в 5-ох діях в неділю, дня 11. вересня 1921 р. в гали церковній на розі 6th Avenue і University N. S. Початок о годині 7-ій вечером. Перед і в перервах представлення буде грати Укр. Банда. Запрошуємо всіх Українців численно з Мінеаполіс і околичних місцевостий. — КОМІТЕТ. 08-09

В КОЖДІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ХАТІ ПОВИННА НАХОДИТИСЬ ЧАСОПИСЬ „СВОБОДА".

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

Оголошення женитьби не приймається. — За одноразове оголошення в сій рубриці платиться 2 цнт. від слова. За більше разів по 1½ цента за слово за кождочасне поміщення. Дворазове оголошення з 5 стрічок $1.00.

АКУШЕРКА АНТОНИНА ЛАСОНЬОВА повернула до Ню Йорку під 139½ E. 4th St. і уділяє помочи в жіночих терпіннях як давнійше. 02вчс11

Пошукую свого брата **СТАХА ПРОСЕЦКОГО**, родом з села Псари, повіт Рогатин, Гал. Прошу, щоби зголосився до свого брата Яська у важній справі. Хочу його видіти, бо я дуже хорий. JASKO PROSNICKY, 154 First St., Elizabeth, N. J. 09-10

ХОЧУ КУПИТИ віндов-клінерський бизнес або пристати до спілки в стейтах New York, Connecticut, Massachussetts або Vermont. Зголошення слати на адресу: A. B., 27 Jefferson St., Troy, N. Y. 09-10

Де є GEORGE KURDYDYK і прочі урядники з фірми Ukrainian Export Co., 318 Broadway, New York, N. Y. Пошукую його в справі фінансовій. Хтоби знав що о нім і знав, що сталось з тою „одинокою чесною фірмою", нехай зголоситься до: THEODORE SOLODSKY, 2365 Grayling St., Hamtramck, Mich. 09-10

САЛЬОН, ВЕЛИКА ГАЛЯ ДО ТАНЦІВ І ГАЛЯ НА МІТІНҐИ, в гарнім домі, де є дуже дешевий рент. Бизнес добрий, де богато людий поботатіло, дуже дешево на продаж. Недалеко Перт Амбою, де є великі фабрики, котрі виплачують пейди робітникам кожда в иншій день, так що кождого дня буває пейда а робітники відвідують щодня сей салюн. По інформації писати на адресу: „BUSINESS", 83 Grand St., Jersey City, N. J. 07-09

Пошукую **ПАРАСКИ ВОДЗЯНСЬКОЇ** (по мужу пишеся Читайло) Довший час перебували обоє в Юніон Ні. Н. Й. Від довшого часу нема про них чутки. Хтоби знав їх місце перебування або вони самі, прошу зголоситись у важній справі до брата NYKOLA WODZIANSKY, 2450 W. Cortez St., Chicago, Ill. 08-09

Пошукую свого брата **КИРИЛА БУЛЬБАК**, родом з Городниці, повіт Скалат. Він сам або хто його знає, зволить зголоситися на мою адресу: JOHN SZEWCZUK, 421 E. Lloyd St., Shenandoah, Pa. 08-09

ПОТРІБНО до руської сімії женщини в дозрілім віку або бездітну вдову. Гарне місце і добра платня для відповідної женщини. Голосіться листовно пишучи своєю мовою: A. GURLICH, 1050 Simpson St., New York, N. Y. 08-09

НА ПРОДАЖ ҐРОСЕРНЯ.

З причини виїзду до краю, хочу продати ґросерню і делікатесен стор. При сторі є дві кімнати до мешкання. Українці мають першенство купити цей стор. Інтересуючих проситься голосити на адресу: 607 East 16th St., New York, N. Y. 08-09

45 МІЛІОНІВ ДОЛЯРІВ

Губернатор Ню Йорського стейту Миллер, підписав рішення на виданне бонусів (надгороди) для тих жовнірів американської армії, котрі служили в час світової війни. Проте всі Українці, бувші жовніри американської армії, повинні сейчас звернутися до нас в сій справі а ми виготовимо їм, зовсім безплатно, просьбу на отримання сего бонусу. 25вч—

HENRY C. ZARO, Banker,
39 Cooper Sq. Dep. U. New York, N. Y.